

717 1. Beh. af Lovf. ang. Anl. og Bedl. af Diger til Beskyt. mod Oversv. fra Havet. 718

mig ganske naturlig — har dualtet ved den Del af vort Land, som fornylig have været Gjenstand for saa haard en Prøvelse, da vil jeg sige, at der Intet er forømt fra Regjeringens Side i denne Henseende. Som det ærede 2det Medlem for 5te Kredts (Dyrenbøll) nævnte, er der først for ganske nylig fremkommet en privat Plan, der alternativt foreslaar enten Diger af 12½ Fods Høide eller af mindre Høide; men for at jeg derpaa skulde kunne bygge noget som helst Forslag — jeg vil ikke tale om til Forhandling med Thinget, men endog blot til Forhandling med min Kollega, Finansministeren — er det dog givet, at jeg maatte have nogen Tid til at lade Regjeringens egne Ingeniører undersøge Planen; og da jeg fik denne i den sidste Halvdelen af forrige Uge, ville De se, at der Intet kunde have været gjort fra min Side hidtil, ligesom det vistnok ogsaa maa erkendes, at Aarstiden ikke er egnet til at begynde paa store Foretagender af denne Art, saa at der heller ikke i den Henseende er Noget forømt. Efter denne Sagens Stilling kan jeg selvfølgelig ikke udtale mig om, hvorvidt eller i hvilken Udstrækning der kan være Spørgsmaal om fra Statens Side at komme de Vedkommende til Hjælp; men jeg vil dog sige, at naar i det Hele taget de ærede Herrer, som have havt Ordet, have givet Anvisning paa Statskassen, saa turde det dog, forsaavidt man gjennem saadanne store Foretagender — og jeg sigter navnlig her til Ribe — skulde sætte Statskassen i meget betydelig Befrustning, heller ikke være saa uimelig, om der tilsikredes Staten en direkte Fordel af disse store Foretagender; thi ved Ribe kan det vistnok komme an paa at sikre mod Stormflod, men det kommer tillige an paa at indvinde betydelige og temmelig værdifulde Eiendomme, hvoraf Statskassen ikke faar anden Fordel end maaste i sin Tid at kunne sætte dem i Hartkorn. Man maa overhovedet ikke glemme, naar man vil overføre Slesvigste Forhold, at det, man inddæmmer, er i Slesvig Statens, hvorimod det ikke vil være Tilfældet her, navnlig i det Forhold, som det ærede Medlem sigtede til. — Det ærede Medlem forudsatte, at Regjeringen var i Besiddelse af et temmelig betydeligt Materiale. Ja, dersom han derved sigtede til de Andragender, der have været indgivne navnlig fra de Egne, han betegnede, om Hjælp fra Statens Side, saa tror jeg, at der er, som han udtrykte sig, et temmelig stort Forraad af Materiale; men ellers maa jeg tilstaa, at jeg ikke ved, hvorfra man skulde have faaet dette Materiale. Det er netop det, § 1 gaar ud paa, at skaffe sig et Materiale, og jeg har virkelig ikke

vidst nogen bedre Maade at faae det paa end, at en af Staten antagen, og lønnet Mand i Forbindelse med de lokale Autoriteter undersøgte Forholdene og derved skabte det Materiale, som jeg erkjender er nødvendigt for overhovedet at kunne gribe ind i disse Forhold. Derved vil der vistnok temmelig sikkert komme Tilfælde frem, hvor der vel kan være Opfordring for Staten til at tage Del i Udgiften, det vil jeg aldeles ikke benegte, men jeg kan ikke give det ærede Medlem Ret i den Betragtning, at, naar der ikke var Tale om ligefrem direkte Tilskud af Staten, skulde det være uilladeligt, at Staten forte et Tilsyn med Udsættet. Det ærede 2det Medlem for 5te Kredts har allerede nævnt, at vi paa ingen Maade savne Forbilleder i denne Henseende i Lovgivningen, og jeg tror ogsaa i Begyndelsen af mit Foredrag at have paavist, at der er andre Interesser end de rent pekuniære at varetage ved denne Lovgivning; jeg anser Staten for at være fuldt forpligtet til, saavidt det staar til den, at sørge for, at Ulykker som de, vi have oplevet, ikke gjentage sig.

Gstrup: Ja, enten maa jeg have misforstaaet Lovforslaget paa ikke uvesentlige Punkter, eller ogsaa har den høitærede Indenrigsminister misforstaaet mig, eller maaste er begge Dele Tilfældet. Den høitærede Indenrigsminister udtalte, at Initiativet til Tilvebringelsen af disse Digeinteressentstaber og altsaa Initiativet til at tilvebringe, hvad Lovudkastet selv kalder offentlige Diger, ikke laa hos det Offentlige. Jeg maa vedblivende formene, at Lovudkastet udtaler det Modsatte med saa tydelige Ord, som det er muligt. Det er Statens Bestillingsmand, Digeinspektøren, der undersøger samtlige Diger, som indstiller til Ministeren, hvilke Diger der efter hans Forneining bør stemples som offentlige; det er Indenrigsministeren, der godkender denne Indstilling fra Digeinspektøren, og det er Landønseskommissionen, som i sidste Instants afgjør, om Digerne skulde stemples som offentlige eller ikke. Der kan altsaa tilvebringes offentlige Diger der, hvor samtlige de umiddelbart Interesserede ere imod det, uden at noget som helst Initiativ er taget af dem, ligesom det paa den anden Side kan undlades at stemple et Dige som offentligt, fordi Digeinspektøren ikke har indstillet det dertil; man kan altsaa tænke sig, at samtlige disse Foranstaltninger til Tilvebringelse af Bævn ved fælles Anstrængelse af Kræfter ikke kunne finde Sted i Tilfælde, hvor de ere høist nødvendige, hvor Flertallet af Lovdeerne er enigt om at ønske dem, blot fordi Dige-